جناب اسم اللّه جواد علیه بهآء اللّه

باسم اللّه الأقدس الأعزّ الأرفع الأعلی الأبهی

هذا کتاب من لدی البهآء الی الّذی آمن باللّه فی یوم فیه اضطربت الأرکان من خشیة الأمر و انصعقت اهل السّموات و الأرضین الّا من تمسّک بحبل اللّه و اعرض عمّا فی ایدی النّاس و عرف اللّه ببصره و انقطع عن العالمین ان یا مظهر الجود کیف اذکر لک ما ورد علیّ من الّذی خلقناه بأمر من لدنّا و ارفعنا اسمه بین عبادنا المتذکّرین و انّه لمّا شهد علوّ الأمر و اعلآء اسمه بین النّاس اراد قتلی فلمّا ظهر خافیة سرّه صاح فی نفسه لیدخل غلّ اللّه فی صدور الممرّدین و انّک تعلم بأنّی لو اردت ضرّ اخی انّه لم یکن موجوداً علی الأرض تاللّه مع علمی به و اطّلاعی بما فی صدره حفظناه بسلطان القدرة و الاقتدار عن ضرّ المشرکین و انّک انت یا مظهر الجود رأیتنی و عاشرت معی و شهدت جبل سکونی و بحر اصطباری فکّر فی نفسک ما اقامنی علی الصّیحة بین السّموات و الأرضین فوعمری لو تفکّر فی ذلک لتصل الی مقام الأمن و تفرّ عن هؤلآء المنکرین ایّاک ان تحتجب جمال الأمر بحجبات الوهم و الهوی فاطلع عن خلفها باسم ربّک العلیّ العظیم اما سمعت بأنّ کلّ ذی نور یظلم عند بهائه تاللّه الحقّ هذا لبهائه علی من فی السّموات و الأرض و ینطق فی کلّ شیء بأنّه لا اله الّا انا العزیز المقتدر المحیط فمن لم یهتدی بهدی اللّه فی تلک الأیّام انّه قد اظلم علی نفسه و مظلم عند ربّک کذلک نزّلنا الأمر فی کلّ الألواح و کنت من الشّاهدین قل أ تکفرون بالّذی کان مشتاقاً للقائه نقطة الأولی فی ظهوره الأولی و تحرّک باسمه و نطق بثنآء نفسه الممتنع المنیع قل یا قوم ان یأتیکم الیوم احد من الیهود و النّصاری بلوح اللّه و اثره و ینادیکم یا قوم بأیّ حجّة آمنتم بنقطة الأولی و بأیّ برهان کفرتم به فی ظهوره الأخری ما تقولون یا ملأ الغافلین تاللّه اذاً لن یجدنّ لأنفسهم مفرّاً الّا بأن یستدلّنّ بما استدلّوا به ملأ الفرقان حین الّذی شقّت سحاب الأوهام و اتی جمال علیّ بالحقّ و قضی الأمر من لدی اللّه المقتدر العزیز الحکیم فانظر الی المشرکین و ما یخرج من افواههم یقولون انّه قد ظهر قریباً تاللّه یلعنهم ما یخرج من افواههم و هم لا یشعرون و یکوننّ من الغافلین قل أ کان اللّه مقتدراً فی امره ام انتم یا ملأ العجزآء ان انتم مقتدراً فأتوا ببرهانکم یا ملأ المحتجبین و ان اعترفتم بأنّه لهو المقتدر علی ما یشآء قد اظهر مظهر نفسه کیف شآء و اراد و بعثه بالحقّ و ارسله علی العالمین یا قوم خافوا عن اللّه و لا تنظروا الی ما عندکم تاللّه الحقّ لن یکفیکم الیوم شیء ولو تتمسّکون بکتب الأوّلین و زبر الآخرین خافوا عن اللّه ثمّ انظروا الیه بعینه لا بعین احد من الممکنات کذلک وصّاکم اللّه فی الواحه المقدّس المنیر ثمّ انظروا بما ثبت به ایمانکم فی کلّ عهد و عصر و لا تعترضوا علی الّذی قد خرّت لوجهه اهل ملإ الأعلی سجّداً لنفسه المهیمن العلیّ العظیم

اذاً ینادی لسان علیّ بین السّموات و الأرض و یقول یا قوم تاللّه الحقّ انّ هذا لمحبوب العالمین و مقصود العارفین و انّک انت یا مظهر الجود اسمع قولی ثمّ مرّ علی الصّراط بقدرة ربّک ثمّ ناد بین النّاس بأعلی الصّوت و لا تکن من الصّامتین قل یا قوم تاللّه الحقّ قد اشرقت عن افق الجبین شمس قد رقم علیها بخطّ اللّه العلیّ الأعلی الملک یومئذ للّه الملک الفرد الواحد المقتدر الأبهی و هذه الکلمة لسیف لو یضرب به علی ظهر الشّیطان لینهزم مع جنوده الی اسفل النّیران کذلک اشرق الحکم عن مشرق السّبحان ان انتم من النّاظرین قل یا قوم قد انفطرت سمآء العلم و اتی ربّ الکلمات علی ظلل المعانی اذاً انصعقت کلمات اولی الاشارات کذلک قضی الأمر ان انتم من العارفین و انّک لو تقرأ هذا اللّوح علی لحن الّذی نزلت آیاته بالحقّ لیستجذب منها افئدة العارفین فیا لیت تتوجّه الی کلمات الّذی حارب مع اللّه و تفکّر فیما یخرج من قلمه ولکن بعدما تجنّب جمال القدم عن لقائه لعلّ تطّلع بأصل امره و تکون من العارفین ثمّ اعلم بأنّا نزّلنا لک لوحاً من قبل و ارسلناه بید احد من القاصدین و نسأل اللّه بأن یرزقک ما قدّر فیه من اثمار هذا الرّضوان و انّه هو الرّزّاق المعطی العزیز الکریم

فوعمرک لو تفکّر فیما نسبوا المشرکون بنفسی لتطّلع بهم و بما فی انفسهم لأنّک عاشرت معی و اطّلعت بعض سجیّتی بین العالمین فیا للّه من ذی بصر و ذی سمع و ذی قلب لیتفقّه فی الأمر و بما جری علیّ و ورد علی نفسی المظلوم من هؤلآء الظّالمین تاللّه الحقّ یا جواد قد جلسن حوریّات العزّ و التّقدیس فی غرفات تلک الکلمات و اصفرّت وجوههنّ من حزن هذا الغلام و ینادین اهل الامکان بأصوات حزین و یقلن یا قوم هذا لودیعة اللّه بینکم و امانته فیکم و انّه لجمال علیّ بالحقّ و کینونة محمّد و باسمه ظهرت البحور بالأمواج و الأشجار بالأثمار و السّحاب بالأمطار و کینونة القدم بالاقتدار ایّاکم یا اولی الأبصار لا ترتکبوا ما یجری عنه الدّموع من عین اللّه المقتدر العلیّ الحکیم ایّاکم ان لن تؤمنوا بالّذی ظهر بحجّة علیّ ثمّ ببرهان محمّد ثمّ بدلیل الرّوح ثمّ بآیات الکلیم لا تقتلوه بأسیاف الرّدّ و البغضآء تاللّه بما فعلتم قد احترقت اکباد الطّاهرات و اذاً ینوح علی التّراب روح الأمین و یا قوم قد تحیّرت اهل ملإ الأعلی من فعلکم تستدلّون بما ظهر من عنده و تقتلون نفسه المهیمن المتعالی الفرید ان یا حوریّات الغرفات ان اصمتن فی انفسکنّ لأنّ نغماتکنّ الأحلی ولو لن تؤثّر فی قلوب الّتی کانت قاسیة عن ذکر اللّه ولکن بذلک احترقت اکباد النّبیّین و المرسلین ان استرن وجوهکنّ لئلّا یطمثکنّ الّذینهم کفروا و اشرکوا و لئلّا یقع علی وجوهکنّ ابصار المکدّرین ان اصبرن علی مساکنکنّ لأنّ جمال القدم قد صبر فی نفسه فی عشرین من السّنین و فی کلّ یوم ما کان غذائه الّا من قطعات کبده و شرابه من قطرات دمه و کذلک قضت علیه الأیّام و هو کان ساکناً بنفسه فی نفسه السّاکن المقتدر العزیز العلیم ان اتّکلن علی اللّه ثمّ ارجعن امر المحبوب الی نفسه و لا تجزعن فی انفسکنّ لئلّا یرتفع ضجیج الممکنات الی ساحة عزّ مبین کذلک امرکنّ من امر بأمره کلّ مأمور و بعث بسلطانه کلّ مبعوث و ارسل من عنده کلّ رسول مقتدر امین تاللّه یا مظهر الجود اذاً قد اهتزّت حقایق الممکنات من الحانهنّ و جرت الدّموع عن عیون المقرّبین من حزنهنّ ولکنّ الّذینهم کفروا فی حجبات غلیظ فیا لیت یکون من ذی شمّ لیجد رایحة التّقدیس من قمیص اللّه لا فوعمرک لن یجدنّه الّا المطهّرون من اهل الحقّ و الیقین کذلک القیناک قول الحقّ لیجذبک نفحات الصّدق الی مقرّ الاستقامة و الانصاف و ینقطعک عن کلّ کاذب مریب و البهآء علیک و علی من سمّی برکن الأوّل من اسمی و علی الّذین اذا سمعوا ندآء اللّه اجابوه بخلوص مبین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۱، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر